

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/75/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113221659
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2113221659.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a. s., so sídlom Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, proti odporcovi: W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. B. XXXX/X, W., o zaplatenie 24.121,91 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 30. septembra 2014, č.k .16C/102/2014-50, t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania r u š í a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa odporcovi uložil zaplatiť navrhovateľovi 24.121,91 eur, s úrokom z úveru zo sumy 12.344,30 eur vo výške 15,8% ročne od 16.08.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania zo sumy 12.344,30 eur vo výške 8,75% ročne od 16.08.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania zo sumy 6.988,94 eur vo výške 8,75 % ročne od 16.08.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania zo sumy 222,08 eur vo výške 25% ročne od 19.07.2013 do zaplatenia a trovy konania 1.447 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a súčasne zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Trnava zo dňa 17.01.2014, č.k. 9Ro/165/2013-23.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 51 ods. 1, § 451, § 657 a § 517 Občianskeho zákonníka, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že dňa 28.09.2009 účastníci uzavreli Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB W.. Ku dňu 28.07.2013 bol na bežnom účte nepovolený debetný zostatok 222,08 eur, ktorý bol úročený na základe čl. 1 bodu 2 Zmluvy o bežnom účte, v prípade zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov, úrokovou sadzbou vyhlásanou ČSOB, t. j. 25%-ným ročným úrokom z omeškania. Dňa 28.09.2009 uzavreli účastníci Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 003355336, predmetom ktorej bol úver vo výške 13.000 eur. Podľa čl. IV zmluvy sa účastníci dohodli, že vyčerpaný a nesplatený úver alebo jeho časti sa budú úročiť úrokovou sadzbou 15,80% p. a. Podľa čl. VI zmluvy v spojení s čl. 4.2 OP sa istina úročí aj úrokom z omeškania, splatné úroky a poplatky sa úročia iba úrokom z omeškania. Odporca úver nespĺcal a bol v omeškani viac ako tri mesiace, úver bol zosplatený 15.07.2010. Dlžná suma k 15.08.2013 predstavuje nesplatenú istinu 12.344,30 eur, úroky z úveru 6.988,94 eur, úroky z omeškania 4.566,59 eur, poplatky 0 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní v časti prečerpania povoleného zostatku na bežnom účte nebolo sporné, že odporca čerpal finančné prostriedky, hoci na to v dostačujúcom množstve prostriedky nemal, s poukazom na uvedené súd návrhu vyhovel v celom rozsahu, nakoľko na strane odporcu došlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka, nakoľko zo strany navrhovateľa došlo nie jeho zavinením k plneniu na základe právneho úkonu, ktorý odpadol - keďže odporca povolenú časť prostriedkov minul. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. V ďalšej prevažnej časti nároku sa jedná o úver. V danom prípade odporca, teda osoba poberajúca úver, svoju povinnosť tento uhradiť, nespĺnila a ku dňu rozhodnutia dlhuje na úvere žalovanú čiastku. S poukazom na citované ustanovenie zákona je návrh v celom rozsahu dôvodný a preukázaný. Tým, že sa dostal odporca do omeškania s mesačnými splátkami, splatným

sa stal celý dlh. Navyiac navrhovateľ žiadal v dôsledku neplatenia úveru a jeho zosplatnenia vrátenie celej čiastky. Odporca žiadnym spôsobom nevyvrátil a nespochybnil tvrdenia navrhovateľa, ktorý svoj nárok v celom rozsahu preukázal, pohľadávku uznal čo do dôvodu aj výšky. S prihliadnutím na citované ustanovenia zmluvy účastníkov odporca je povinný uhradiť aj príslušenstvo pohľadávky, teda úroky z úveru, ktorých výška je obvyklá a nejedná sa o neprijateľné a neplatné zmluvné podmienky. Za daného stavu mal súd za to, že návrh je v celom rozsahu dôvodný, a preto mu vyhovel. S poukazom na ust. § 517 Občianskeho zákonníka s použitím Nariadenia vlády č. 87/95 Zb. a podmienok úveru, keď odporca bol v omeškani s platením peňažného dlhu, navrhovateľovi priznal úroky z omeškania odo dňa omeškania do zaplatenia pohľadávky. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. úspešnému navrhovateľovi priznal súd navrhovateľovi trovy konania za súdny poplatok. V zmysle ust. § 173 ods. 2. O.s.p. súd zrušil platobný rozkaz.

Proti vyhovujúcej časti rozsudku a súvisiacej časti trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý navrhol rozsudok v napadnutých častiach zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V časti nesplateného spotrebiteľského úveru, úrokov a poplatkov s tým spojených podľa jeho názoru uplynula premlčacia doba, vzhľadom na čo uplatnil námietku premlčania podľa Občianskeho zákonníka. V časti nepovoleného debetného zostatku na bežnom účte k 28.07.2013 vo výške 222,08 eur nesúhlasil s rozhodnutím, nakoľko ešte začiatkom roku 2010 osobne žiadal v pobočke ČSOB v Piešťanoch o zrušenie bežného účtu, nakoľko stratil prácu, bolo mu povedané, že ho zrušiť nemôžu. Potom banku vyzval aj písomne na zrušenie účtu, ale banka vôbec nereagovala. V tom čase bolo prečerpanie debetného zostatku vo výške zhruba 7 eur, čo je ochotný uhradiť. V časti zaplatenia trov konania nesúhlasil s ich úhradou, nakoľko je dlhodobo nezamestnaný a bez príjmu.

K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Poukázal na to, že v konaní pred súdom prvého stupňa odporca nárok navrhovateľa uznal čo do dôvodu a výšky, a teda podľa jeho názoru by odvolanie nemalo byť prípustné. Taktiež odporca v odvolaní namieta skutočnosti, ktoré v rámci konania nikdy na súde prvého stupňa nepredniesol a v odvolaní nie je uvedené, v čom považuje odvolateľ konanie okresného súdu za nesprávne.

Krajský súd v Trnave (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 16C/102/2014 je zaplatenie sumy 24.121,91 eur s príslušenstvom. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa odporcovi uložil zaplatiť navrhovateľovi 24.121,91 eur, s úrokom z úveru zo sumy 12.344,30 eur vo výške 15,8% ročne od 16.08.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania zo sumy 12.344,30 eur vo výške 8,75% ročne od 16.08.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania zo sumy 6.988,94 eur vo výške 8,75% ročne od 16.08.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania zo sumy 222,08 eur vo výške 25% ročne od 19.07.2013 do zaplatenia a trovy konania 1.447 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a súčasne zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Trnava zo dňa 17.01.2014, č.k. 9Ro/165/2013-23.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa vo vyhovujúcej časti a v časti trov konania.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p., v odôvodnení rozsudku a v zmysle § 167 ods. 2 O.s.p. primerane i uznesenia súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle citovaného § 157 ods. 2 O.s.p. a účastníkovi konania musia dať odpoveď na podstatné zásadné

otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných, samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach.

Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého rozhodnutia. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konania spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESLP, porovnaj napr. rozsudok *Garciaruiz v Španielsko* z 21.01.1999) tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (*Georiadis c. Grécko* z 29.05.1997, *Higgins c. Francúzsko* z 19.02.1998). Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 45 ods. 1 Ústavy a článku 36 ods. 1 Listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.“ Účelom odôvodnenia rozhodnutia predovšetkým je preukázať správnosť rozhodnutia a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia - musí byť teda preskúmateľné.

Porovnajúc všeobecné a nekonkrétne odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu s vyššie citovaným ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. a jeho uvedeným výkladom je zrejmé, že prvostupňový súd sa danými kritériami neriadil, v dôsledku čoho je potrebné konštatovať nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

V prejednávanej veci síce z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že odporca na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 30.09.2014 uznal pohľadávku navrhovateľa čo do dôvodu a výšky, tento svoj úkon však v zápisnici nepodpísal, s poukazom na čo neboli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom na základe uznania nároku s poukazom na ustanovenie § 153a O.s.p., čo v prejednávanej veci ani súd prvého stupňa neurobil.

V prejednávanej veci však súd prvého stupňa opomenul aplikovať ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., platné s účinnosťou od 01.05.2014, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátenie jeho premlčania alebo na jeho zákonnú prekážku, alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnení predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tom zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Vyššie citované ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto je ho treba aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže navrhovateľom uplatnený nárok je národom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku navrhovateľa, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offo, teda aj bez toho, aby sa odporca premlčania dovoľával v zmysle Občianskeho zákonníka. Právna úprava v ustanovení § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. bola zavedená

zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je pritom ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vzniesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci súd prvého stupňa vec opätovne prejedná, v potrebnom rozsahu vykoná dokazovanie a vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie i v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodní. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne tak o náhrade trov prvostupňového, ako aj odvolacieho konania.

Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.